UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

di.& late Alex.in d.conſi.103.in 3.uol.& Bal.in d.ꝯſi.
dr̄ eſſe ſpeciale ēt fauore ꝯctus dotis,& id,ꝙ ibi dr̄,
nō habet locum in alijs caſibus,nec in alijs ꝯctibus:
ergo infertur,ꝙ regulariter,& ſic in caſu noſtro at-
tendi debebit locus originis d.D.Violantis,q̄ locus
eſt ciuitatis Placentiæ ꝑꝑ originem ſuorum paren
tum,q̃ fuit ſequuta,& quæ magis dēt attendi,& ꝯſi-
derari,q̃ alia,ut ſup.arg.l. ius ſingulare ff.de legit.di-
cit ad hęc Paul.de Caſtr.in d.l.exigere,ꝙ ideò ibi at-
tenditur locus domicilij, & originis mariti,in quo
mulier veriſimiliter mori debebat, & nō locus ſuæ
originis naturalis,quia in loco originis, & domici-
lij mariti deſtinata fuerat ſolutio , & reſtitutio do-
tis,& ꝯñr in illo loco videbatur ꝯctus celebratus ; &
in hac rōne videtur ſe fundare ille text. vt ibi tradit
Paul.de Caſtr. Et ſic ex prædictis ceſſat quartū fun-
damentum de d.l.exigere,& vt ſupra dictū fuit,ille
tex.potius facit ad fauorē D.Iſottæ,inducendo , ut
illum induxi. ¶ Non obſtat quintum fundm̄, quia
fuit ſublatum ex ijs,quę dixi ſupra in pręſuppoſitis,
& argumentis factis pro D.Iſotta:Nam actiones, &
iura,q̃uis circumſcriptiuè,& coerctiuè non dicant
eſſe in loco,& territorio , tamen quoad exactionē,
& exequutionem,iuriſq; effectum dicunt eſſe in lo
co,& territorio,in quo ſunt res , ad quas cōpetunt,
ſeu in quo ſunt perſonæ, ꝯ quas dātur,ut uoluit La
pus in dicta allegat.92.Alex.in d.conſi.16.in fi. uerb.
in j.uol.Bal.in d.l.fi.C.de præſcrip.long.tempo.cum
ſimili.iam allegatis.Præterea poſito ēt,ꝙ non dice-
rentur cohærere aliquo reſpectu loco , ſeu territo-
rio,ſed perſonæ,& ſic deberet inſpici locus originis
perſonæ,ut per Sali.in d.l.cunctos in pen. col. cum
ſimilib.tn̄ conſtat, ut dictum fuit , ꝙ locus originis
naturalis d.D.Violantis fuit locus Placentinus, qui
eſt locus originis ſuorum parentum,q̃ originem,vt
naturalem ſequit filius,ſeu filia ex neceſſitate præci
ſa;† Et quæ origo eſt magis attendenda,q̃ alia , & q̃
alius locus : Et q̃uis ꝯriū videat uoluiſſe Alex.in ꝯſ.
111.in 4.uol.& in conſ.141.in 7.uol. reprobando do
ctrinam Bald.Petr.& Ang.in l.ex facto proponebat
ff.de hære.inſtituen.ſequendo id,quod uoluit Imo.
ibi tn̄ ꝯrium uoluit Alex.in d.conſ.16. in 1. uol. qui
approbat opinionē Bal.Petr.& Ang. in d.l. ex facto
tanq̃ ueriorē,& magis cōem per ea,quæ uoluit La
pus in d.allegatio. ut ſupra ēt corroborando dixi :
& eſt uerius,quicquid dixerit Alex.in d. conſi. 111.
& in d.conſi.141.quia cum ipſe ſit ſibimet ꝯrius,nō
eſt illi credendum l.ubi repugnantia de reg.iuris,l.j.
C.de furt.ſtandū eſt ergo doctrinæ Bal.Petr.Ang. &
aliorum in d.l.ex facto,quæ eſt magis cōis,& uerior
ut ex prædictis apparet,& illam approbat,& defen-
dit Alex.in d.conſ. 16. Vlterius non inſiſto ſuper re-
ſponſione huius quinti argumenti,quia ultra prædi
cta reſponſio ēt pleniſſimè colligitur ex ijs, quæ di-
xi ſupra in præſuppoſitis , & argumentis factis pro
D.Iſotta. ¶ Non obſtat ſextum argm̄,ꝙ poſito, Do.
Iſottam eſſe hæredem d.D.Violantis,tn̄ illi non cō-
petit ius exigendi dictum legatū,qm̄ cum eſſet con
ditionale,& mortua ſit D. Violantes pendente con
ditione, non potuit illud tranſmittere ad hæredes
ſuos d.l.unica cum ſimilib. quia ad hoc reſponderi
pōt,tenendo id,quod magis cōiter ſequuntur doct.
44 vc3, † ꝙ legatum dotis factum iure inſtitutionis fi-
liæ excluſæ à ſucceſſione vl̄i ſuccedat loco legiti-
mę,& dicatur purū,nec recipiat diem,conditionē,
aut onus aliquod,ſicut ipſa legitima iuxta l.quoniā
cum ſimilib.C.de inoffi.teſta.ut hr̄ per Bar.in l.nego
tiationē §.pen.ff.de adminiſtra.tuto.& in conſi.inci
pien.ubertus,Alex.in conſi.55.uol.2.& in conſi.13.
3.vol.in 4.col.& ſic infertur, ꝙ illud legatum ſimpli
citer potuit tranſmittere,ut in locis allegat. & ma-
ximè per Alex.in d.conſi.13.in 4.col.ubi dicit hanc
opinionem eſſe veriorem,& ſequendā, & plura ibi
allegat. ¶ Ad vltimum patet reſponſio ēt ex dedu-
ctis ſupra , quia non faciendo dr̄iam inter actiones
perſonales,& actiones reales , prout in hoc non ui-
dentur facere dr̄iam iura, & docto. ut colligitur ex
tex.cum ibi not.in d.l.fin.C.de præſcrip.long.temp.
iunctis ijs,quæ ponuntur in l.j.ff.de ſtatu homi. & ex
illis,quæ voluit Lap.in d.alleg. & Alex.in d.conſ.16.
cum ſimil.quæ ſupra allegaui,concludendum eſt in
differenter ꝙ D.Iſotta potuit ſuccedere in actioni-
bus,& iuribus dicti legati, non obſtante ſtatuto ci-
uitatis Parmæ per ea , quę ſupra ad plenum deduxi.
Pręterea & ſecundo poſito,ꝙ eſſet aliqua dr̄ia,quia
facilius D. Iſotta potuerit ſuccedere non obſtante
tali ſtatuto in actione reali,hoc eſt hypothecaria,q̃
in actione perſonali,quę cōpetunt pro dicto legato
d.l.2.C.cōia de leg.quoniā actio realis magis adhę-
ret rei,& magis ſequitur rem,q̃ actio perſonalis, ut
not.in l.qui actionem ff.de reg.iur.& in l.rem in bo
nis ff.de acq.rerum dom.cum ſimilibus,et ꝯñr,ꝙ D.
Iſotta malè egerit agendo actione perſonali,et non
hypothecaria,ut ſupra dictum fuit in vltimo primę
45 partis argō,† tamen dici pōt, ꝙ ēt in caſu noſtro di
catur intentata actio hypothecaria, quę licet ex cō
cluſione libelli non inferatur,tamen ea infertur ex
generaliter narratis,et deductis in libello,et ex clau
ſula illa ſuper quibus omnibus,et ſingulis petit ius,
et iuſtitiā miniſtrari omni meliori modo etc.per q̃
clauſulam cenſetur intentatum illud remediū , qđ
magis expedit ipſi agenti, non attenta concluſione
libelli, nec omnibus narratis , dummodo ex facto
poſſit de iure colligi aliquod remedium cōpetere,
quia cenſetur intentatum omne remedium , et oīs
actio,quod,et quę poſſunt de iure competere in ca
ſu,de quo quęritur,ēt ſi ineptè ſint propoſita , ut hr̄
per canoniſtas cōiter poſt glo.in cap. cum dilectus,
ubi Io.Cald.D.Anto.Abb.et Io.de Imol. de ordin.
cogni.Bar.in extrauagan.ad reprimen.in uerbo ſine
figura, et per Imol. in l. ſi cum nulla ff.de re iudi. et
cōiter doct.ubiq; conſulentes, quos longum eſſet
referre. Sed quia hęc trita, et vulgaria ſunt, ideò ꝑ-
termitto. Ex quibus oībus cōcludendum eſt ad fa-
uorem d.D.Iſottę,ꝙ illa ſit admittēda ad ſucceſſio-
nem d.D. Violantis eius filię excluſis dictis agnatis
de Palauicinis, et ꝙ ipſa potuerit agere ad dictum
legatum factum D. Violanti in teſtamento Illuſtr.
D.Ioan.Baptiſtę, et conſequenter pronunciandum
ſit ad fauorem ipſius agentis,non obſtantibus exce
ptionibus friuolis partis aduerſę. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Ad ſucceſſionem filij inteſtatam mater ſola admittitur, excluſa ſorore conſanguinea tantū, & vterina, ſecus ſi ſoror vtrinque coniuncta eſſet.*

2 *Pactio, & diſpoſitio facta de bonis uiuentis ipſo iure non ualet etiam facta inter parentes illius, de cuius ſucceſſione ageretur, & cum iuramento.*

3 *Niſi is, de cuius ſucceſsione agitur, ſiue ab initio, ſiue poſtea conſenſum ſuum præſtiterit, & in eo vſque ad mortem permanſerit.*

4 *Non tamen ſufficit conſenſus tacitus, & præſumptus ex licentia, & taciturnitate, ſed requiritur expreſſus, & ſpecificus: Et an in ipſo actu, an uerò poſt interuenire ſufficiat nu. 8.*

5 *Conſenſus per modum iuſsus debet expreſsè conſtare.*

6 *Conſenſus alicuius, qui non cogitur conſentire, in actu requiſitus per ſcientiam, & patientiam cum taciturnitate non ſufficit, ſed expreſſus requiritur.*

7 *Scientia ſuperueniens cum taciturnitate non pro conſenſu,ſed pro contradictione habetur in ijs, quæ alicui graue poſſunt præiudicium afferre.*
9 *Conſenſus per modum iuſſus requiſitus in ipſo actu,& non poſt debet interuenire:ita & licentia.*
10 *Conſenſus alicuius in ipſo actu, & non poſt debet interuenire, quando actus ſine illo eſſet ipſo iure nullus.*
11 *Ex promiſſione de donando nec dominiũ,nec poſſeſſio rei acquiritur,Et quid de actione ad rem donari promiſſam.*
12 *Vendere,& promiſſio de vendendo differunt.*
Promittens vendere ſub pœna,vendendo adimplet, neq; rem non tradendo pœnam incurrit.
13 *Promiſſio,ſiue pactum de donando ob certam cauſam, vel ob euentum certæ conditionis,& promiſſio de vendendo ſunt contractus innominati,differunque à donatione, & venditione, & ad quid ex illis agi poſſit.*
14 *Dominium,& poſſeſſio rei non transfertur,nec alicui acquiritur abſque vera,vel ficta traditione,etiã in donatione, quæ à promiſſione incœpit.*
15 *Emphyteota,qui irrequiſito dño vendidit,aut donauit, non tñ rem verè,vel fictè tradidit,aut qui promiſit ſimpliciter vendere,vel donare,non dr̃ ob hoc iure ſuo cecidiſſe,& num.17.*
16 *Paciſcens,& diſponens de hæreditate viuentis quando,& quo modo ſucceſſione,quæ ſibi ab inteſtato deferetur, priuetur.*
18 *Promiſſio,vel diſpõ in falſa cã fundata effectũ ſortiri non debet*
19 *Pater de quibus bonis filij diſponere poſſit, & de quibus non.*

EPITOME.

Conuentio, & pactio facta de bonis alicuius, adhuc eo viuente, & abſente, non valet;etiã ſi poſtea is dictam conuentionem, & pactionem ſciuerit,atq; tacuerit.
Ex promiſſione de donando in futurũ concepta nõ transferri dominium,neq; poſſeſſionẽ, demõſtrat.

CONSILIVM CLVI.

IN cã D.Anaſtaſiæ, & illorum de Gaibano ꝯ illos de Vigis ceſſionarios D.Ioannæ ſup bonis,& hæreditate Ioanniſantonij iã diu defuncti,qui in rei ueritate fuit filius D. Iacobæ, à qua mediente perſona Michaelis eius filij ex alio mr̃imonio d.D.Anaſtaſia,& illi de Gaibano habuerunt cãm,& qui Michael fuit frater d.D.Ioannæ ex latere patris tm̃;Primo concludendũ eſſe arbitror, ꝙ ex quo d.Ioannesantonius ab inteſtato deceſſit, ad illius ſucceſſionem mater ſola fuit uocata,& admiſſa excluſa d.D.Ioanna eius ſorore ꝯſanguinea,
1 quia † ad ſucceſſionem filij decedentis ab inteſtato admittitur mater excluſa ſorore coniuncta ex uno latere tm̃,vt eſt tex.in auth.ceſſante C. de legitimis hæred.& in auth.defuncto C. ad Tertull. & ibi Bal. & clarius Pau.de Caſt. poſt alios hoc expreſsè uolunt,qui propriè ponunt caſum, qñ concurrerent mater, & ſoror ex patre tm̃, & concludũt matrem ſorori in totum ꝑferendam eſſe; idem ſi concurreret mater cum ſorore uterina tm̃:vbicunq; uerò ſoror eſſet coniuncta ex utroq; latere,ſimul ambæ admitterentur pro virili,vt in dictis iurib.& hoc iudicio meo in ſe nullum continet dubium.¶ Non obſtat illud,ꝙ ad fauorem d.D.Ioannæ,&ꝯñr illorum de Vigis ceſſionariorum adducitur, ꝙ oĩa bona d. Ioanniſantonij,& ꝑſertim illa,de quib.agitur, & q̃ tenent,& poſſident d.D.Anaſtaſia, & illi de Gaibano,ſpectant,& pleno iure pertinent tàm rõne dñij, q̃ poſſeſſionis ad d.D.Ioannam, & ꝯñr ad dictos de Vigis ceſſionarios ipſius,& hoc uigore cuiuſdã cõpoſitionis,conuentionis, & concordiæ factæ inter prædictam D.Iacobam ex una,& d. D. Ioannam ex altera,uiuente adhuc d.Ioanneantonio, & infirmo exiſtente, de qua infirmitate poſtea infra paucos dies mortuus eſt,vt conſtat inſtr̃m publicum de dicta conuentione, per q̃ actum,& pactum fuit inter ipſas mulieres cum iur̃o, ꝙ uſusfructus dictorum bonorum ſpectaret ad D. Iacobam matrem dicti Ioanniſantonij, donec uiueret, & ipſa D.Iacoba promiſit d.D.Ioannæ,ꝙ in caſu,quo d.Ioannesantonius moreretur ex illa infirmitate ab inteſtato, & nulla facta per eum diſpõne de dictis bonis, ſtatim morte illius ſecuta ipſa Dom.Iacoba faceret ſeu facere promittebat pro omni, & quocunque intereſſe,ſucceſſione,& appertinentia ſua, quæ haberet in hæreditate d.Ioanniſantonij eius filij, liberã, & meram donationem ſimplicem, & inter uiuos, & irreuocabilem ipſi D.Ioannę per publicũ inſtr̃m in ualida,& ſolemni forma,cum reſeruatione tñ dicti uſusfructus,& cum quibuſdam alijs pactis,& cõditionib.de quib.in d.inſtrumento hr̃,per cuius inſpectionem clarè dr̃ apparere,ꝙ poſt mortem D.Iacobæ bona hæreditatis d.Ioanniſantonii peruenire,& de iure ſpectare debuerunt ad D.Ioannam,& ꝯñr,& ſucceſſiuè ad illos de Vigis ipſius D. Ioannę ceſſionarios, ſuper quo inſtr̃o compoſitionis dicti de Vigis ceſſionarii totale faciũt fundm̃ ſuũ,eiusq; uigore dicunt dicta bona eſſe ſua,& ad ipſos ſpectare rõne dominii,& poſſeſſionis,& ita declarari petunt dicta bona eſſe ſua,& ad eos ſpectare, vt latius in ſcripturis factis, & productis pro parte illorũ de Vigis ceſſionariorum continetur: Quia prædictis
2 reſpondetur primo,† ꝙ dicta pactio, & conuentio facta inter dictas mulieres de hæreditate, & ſucceſſione Ioanniſantonij adhuc uiuentis,&quem uiuere ſciebant,ipſo iure non ualuit,tanq̃ facta ꝯ bonos mores;& iõ donatio,& diſpõ facta inter ipſas de dictis bonis ipſo iure non tenuit,quia de reb. alienis ꝯ domini uoluntatem aliquid fieri,uel paciſci non põt l.fi.D.de pact.&ibi doct.oẽs, Alex.in l.ſi quis mihi bona in §.iuſſum in gl.in uer. eum in pen. col.ff. de acq.hær.c.2.de conceſ.præb. Et hæc ꝓcedunt ẽt, ſi contingeret inter parentes illius, de cuius ſucceſſione ageretur,fieri hmõi pactionem,vt uoluit Bar. quem cæteri ſequunt̃,Sal.Pau.de Caſt.Ful. & Mod. Bal.& Alex.in d.l.fin.in 1.col.in 2.oppõ.per not.in l. ſeruum filij in prin.ff.de leg.1. Idẽ, qñ interueniſſet iur̃m de non ꝯueniendo in ampliſſima forma, vt volunt Bar.& doct.magis cõiter in d.l.fin.C.de pact. quod aliter non corroboro, quia cõis eſt opinio ſcribentium. ¶ Conata eſt tñ pars aduerſa per plu-
3 res teſtes ꝓbare,vt ex capitulis illius colligitur,† ꝙ conuentio, & pactio facta inter dictas mulieres ſuper bonis,& hæreditate Ioanniſantonij adhuc uiuentis ualuit ex eo,quia illi conuentioni d.Ioãnes antonius ſuam adhibuit uoluntatem per tex.in d.l. fi.ibi,niſi ipſe fortè,de cuius hęreditate pactum eſt, uoluntatem ſuam eis accommodauerit, in qua uoluntate ſi uſque ad extremum uitæ ſpatium perſeuerauerit,talis pactio,& cõuentio recipit robur,vt ualeat,& ſapit uim ultimæ uoluntatis, quia eſt ambulatoria,& reuocabilis uſque ad mortem,ſola uoluntate conſentientis,ut vr̃ probare tex.in d.l.fi.ibi, & in ea uſque ad extremum uitæ ſpatium perſeuerauerit,& ibi hoc Pau.de Caſt.ponit, & ſequuntur Moderni:& ſi contingat hmõi pactum fieri ignorãte eo,de cuius ſucceſſione agit̃, q̃uis in dubio lex præſumat, illud pactum fuiſſe factum ꝯ uolũtatem illius,vt probat tex.in d.l.fin. ibi ꝯ dñi uoluntatem, vc3 præſumptam ſc̃m declarationem Bar.Bal.Alex. & oĩum ibi, tñ ſi poſtea ſuperueniat conſenſus, & uoluntas eius,de cuius bonis agitur,pactum confirmatur, quia conſenſus ille eſt ambulatorius, & fingitur ab initio non fuiſſe ꝯ bonos mores, vt inquit

Bal.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Bal.in d.l.fi.in fi.uerb.qui hoc tenet.Pręterea ex quo
per conſenſum,& uoluntatem illius ualidatur tale
pactum d.l.fi.ſequitur,ꝙ ſufficit conſenſum, & uo-
luntatem illius uenire poſt pactum celebratum,ꝗa
ubicunq; requiritur uoluntas, & cōſenſus alicuius
ad actum,ſufficit,ꝙ ēt ex poſt facto interueniat, vt
uoluit Bar.in d.l.ſi quis mihi bona §.iuſſum,c.cum
nos extra de his,q̄ fiunt à prælat.ſine conſenſu capi
tuli,cap.cura de iure patr. & in c.ſuggeſtum cū ibi
alleg.eo.ti.Rurſus ille tex.loquiꝛ ēt in caſu, quo fie-
ret pactio inter aliquos de hæreditate ignorātis, &
tn̄ uult,ꝙ ualeat, ſi ille accom̄odauerit uolūtatem
ſuam,ꝙ non pōt intelligi,niſi ex poſt facto , ex quo
tp̄e ꝯ̄ctus,& pactionis ille ignorabat,& ſic ex his ui
debatur in caſu nr̄o ſiue tp̄e ꝯ̄ctus,ſiue ex poſtfacto
interuenerit ꝯſenſus Ioannisantonij,ꝙ pactū ualue
rit,& ſit ſeruandum, & ꝯn̄r ex illo pars aduerſa de-
beat obtinere. ¶ Quib.tn̄ non obſtantib. hoc in ca-
ſu aliter dicendum eſſe arbitror,& concludo, ꝙ in
caſu d.l.fi.non ſufficit conſenſus tacitus,qui induci
tur,& præſumitur ex ſcientia,& patientia,ſeu taci
turnitate,iuxta ea,q̄ hn̄r in l.q̄ dotis.ff.ſoluto matr.
ſed requiriꝛ expreſſus,& ſpecificus;an aūt ſufficiat,
ꝙ talis conſenſus expreſſus ſuperueniat ēt ex poſt
facto,ut ſupra dictum fuit ſtatim declarabo. ¶ Se-
cundo concludo,ꝙ poſito,ſed non conceſſo in ca-
ſu nr̄o cōſenſum Ioanisantonij legitimè interue-
niſſe,&ſic pactum factum inter dictas mulieres,ſm
ꝙ hr̄ in dicto inſtrō,ualuiſſe, tn̄ ex tali pacto,ſeu ꝯ̄-
ctu non dr̄ tranſlatum dominium, nec poſſeſſio in
d.D.Ioannam,nec in ſucceſſores ſuos,&ideò uigo
re dictę conuentionis,&compoſitionis ceſſionarij
illius nō poſſunt dicere hæc bona eſſe ſua;& ad eos
ſpectare,& pertinere iure dn̄ij,vt agunt,& declara-
ri petunt.¶ Quoad primum,† ꝙ in caſu d.l.fi. ad ua
lidādam pactionem,ſeu ꝯ̄ctum de futura ſucceſſio-
ne alicuius,requiratur conſenſus expreſſus,nec ſuf-
ficiat tacitus,vcꝫ ille,qui inducitur ex ſciētia,&pa-
tientia,& taciturnitate;demonſtraꝛ in primis, ita il
lum tex.inducendo, is namq; requirit uolūtatem,
ſeu conſenſum illius,de cuius bonis agebaꝛ, vt ibi
ſciente,& iubēte illo,hmōi pactiones ſeruare lice-
bit,quæ uerba ablatiui abſoluti importāt ꝯdōnem
là teſtatore ff.de cond.& demon.& reſoluunꝛ hoc
eſt ſi ſciuerit,& iuſſerit,& ſic vr̄ hoc requiri ꝓ for-
ma,ꝙ ſpecificè vr̄ adimplendum l.męuius,l.qui hę
redi.ff.de ꝯd.& demon.doct.in l.j.ff.de libe.& poſth.
5 †ubicunq; aūt quis in actu debet conſentire ꝑ mo
dum iuſſus,requiritur,ꝙ de illo conſenſu,ſeu iuſſu
expreſsè conſtet uel uerbis, uel teſtato, ſeu in ſcri-
ptis l.j.§.iuſſum ff.ꝙ iuſſu, l.ſi quis mihi bona §. iuſ-
ſum ff.de acq.hær.ergo in caſu d.l.fina. non ſufficiet
6 ſcientia,& patientia cū taciturnitate. ¶ Scd̄o † ubi
cunque in actu requiritur conſenſus, ſeu uoluntas
alicuius,qui non cogiꝛ conſentire, ſi ille tp̄e actus
non fuerit p̄ſens,& poſtea ſciuerit,& paſſus tacue-
rit,tunc ſcientia cū taciturnitate, ſeu patientia nō
inducit conſenſum,ſed requiritur expreſſus cōſen-
ſus,vt uoluit Bar.in l.q̄ dotis in fi.4.col.ff.ſol.matr.ꝗ
allegat tex.in l.in delictis ff.de noxalibus,ſed in caſu
nr̄o Ioanesantonius nō fuit præſens pactioni factę,
& ad illius actus ualiditatem requirebatur eius cō-
ſenſus,non tn̄ cogi poterat conſenſum ſuum p̄ſta-
re,ergo eius ſcientia,& patientia non inducit con
ſenſum,ſed requiriꝛ,ꝙ expreſsè interueniat.¶ Ter-
7 tio †quoties ſumus in his,q̄ poſſunt alicui p̄iudiciū
graue afferre,& id fiat illo abſente,& ignorante, &
poſtea ſuperueniat ſcientia,taciturnitas, & patiētia
illius,tunc talis ſcientia,& taciturnitas, ſeu patiētia
non operaꝛ conſenſum,ſed potius ꝯ̄dictionē, ꝗa in
iſtis ſcire,& tacere eſt ꝯ̄dicere,non aūt conſentire,
vt voluit Bar.in l.quo.n.§.1.ff.rem ratam haberi,vbi
ponit,qn̄ ſcientia alicuius ſuperuenit ex poſt facto
& in caſu prædicto concludit, ꝙ non ꝯ̄dictio hr̄ ꝓ
ꝯ̄dictione,& non improbare eſt improbare; Sed in
caſu nr̄o agebatur de graui p̄iudicio Ioannisanto-
nij hoc eſt de periculo eius uitæ d.l.fi.&in c.2.de cō
ceſſ.p̄bendæ,& tp̄e actus hoc eſt pactionis ipſe non
erat præſens,& ignorauit,ergo quamuis poſtea ſci
uerit,& non ꝯ̄dixerit,nec improbauerit, tn̄ cenſeꝛ
improbauiſſe,& ꝯ̄dixiſſe potius,q̄ cōſenſiſſe,et hoc
eſt,ꝙ uult dicere tex.qui ſic debet intelligi in d.l.fi.
in fi.ibi ꝯ̄ uolūtatē;&ſic in caſu nr̄o fuit neceſſarius
conſenſus expreſſus,non aūt tacitus,qui ex ſciētia,
& tolerantia ſolet induci;& huic concluſioni non
reperio aliquem ſcribentem ꝯ̄dicere, qui uelit ſuf-
ficere conſenſum tacitum,unde hoc de iure ueriſ
ſimum eſſe arbitror in caſu.d.l.fin.ꝙ neceſſarius ſit
conſenſus expreſſus,& ſpecificus, non aūt ſufficiat
tacitus,nec ſcientia cum taciturnitate,& patientia.
8 † An aūt in terminis d.l.fin.ſatis ſit,ꝙ conſenſus, &
uoluntas interueniat poſt actum celebratū, an ue-
ro debeat ante actum, uel ſaltem in illo actu inter-
uenire,Bal.in d.l.fi.circa fi.vt dixi ſup.uoluit,ꝙ poſ-
ſit interuenire ex poſt facto,& ꝯn̄r ſufficiat expreſſa
ratihabitio;ſed in ꝯ̄rium facit, nam hic conſenſus
requiriꝛ per modum iuſſus,vt eſt tex.in d.l.fi. ibi il-
lo ſciente,&iubente,qui tex.in hoc euitari nō pōt,
9 ut tetigi ēt ſupra;Sed † ubicunq; requiritur conſen
ſus alicuius per modum iuſſus, tunc ex poſt facto
non pōt interuenire,ſed requiritur ab initio,& an-
te actum,uel tp̄e actus,ſicut dr̄ de licentia,vt in ter
minis uoluit Bar.cum quo oēs pertranſeunt in d.l.
ſi quis mihi bona §.iuſſum,&in hoc differt ſimplex
conſenſus,ſeu uoluntas à conſenſu, qui requiritur
per modum iuſſus,quia primus pōt interuenire ex
poſt facto,ſecundus non:Itē in hoc differt conſen-
ſus,qui requiritur per modum iuſſus, ab auctorita-
te,quæ in actu eſt neceſſaria,vt ibi ēt per Bar. & per
eundem in l.qui in aliena ff.de acq.hær.¶ Præterea
10 † ubicunq; actus ſine conſenſu alicuius eſt ipſo iu-
re nullus,requiritur ad hoc,vt actus ualeat, ꝙ con-
ſenſus illius interueniat ab initio tp̄e actus celebra
ti,nec ſufficit ratihabitatio,nec uoluntas interpoſi-
ta ex poſt facto,ſecus ſi actus non eſſet ipſo iure nul
lus,ſed in ſe ualeret, quāuis poſſet reſcindi per ex-
ceptionem,ita in terminis uoluit Alex. dando hāc
regulam in d.l.ſi quis mihi bona §. iuſſum in apoſt.
magna ad Bar.circa medium, ſed ſine conſenſu il-
lius,de cuius hæreditate agitur, non ualet pactum
factum de hęreditate uiuētis,quē paciſcentes ſciūt
uiuere,& tale pactū eſt ipſo iure nullum d.l.fi.& ibi
oēs doctores,& hr̄ per Alex.in d.l. ſi quis mihi bo-
na §.iuſſum in lectura in gl.in uerbo cum, ergo ille
conſenſus requiriꝛ ab initio tp̄e actus,nec ſufficiet
ratihabitio.¶ Multum tn̄ p̄dictis aduerſanꝛ ea,quę
adduxi ſupra poſt Bal.& maximè tex.in l.1.§.ſi ratū
ff.ꝙ iuſſu,ubi ſi in actu requiraꝛ iuſſus alicuius, ſuf-
ficit,ꝙ ex poſt facto ſequatur ratihabitio : qui tex.
multum aduerſatur d. Bar.quod doct. ſequunꝛ cōi-
ter in d.§.iuſſum:niſi dicamus,ꝙ ſpāle eſt in aditio
ne hæreditatis,q̄ fit à filio,ut iuſſus paternus præce
dere debeat,ſecus in alijs,in quib.requiritur iuſſus,
ſeu conſenſus alicuius per modum iuſſus,ut in d.l.
1.§.ſi ratum, & rōnem diuerſitatis poſſumus colli-
gere ex ijs,q̄ uoluit Bar.& melius ponunt doc.alij,
vcꝫ Alex.& Are.in l.qui in aliena. ff. de acq.hæred.
dum quærunt,quare iuſſus patris in aditione , quæ
fit per filium,debet præcedere,et in petenda bono
rum poſſeſſione,et reſtōne fideicommiſsi vr̄is rati-
habi-

habitatio ſufficit,quorum uerba aliter non refero.
Quoad aliud,an aduerſarij agentes ɔ D. Anaſtaſiã,
& illos de Gaibano poſſint obtinere, ex quo petie-
rũt bona,de quib.agitur tanꝗ ſua pleno iure, & ad
eos ſpectare,et ꝑtinere iure dñij, et poſſeſſionis,et
declarari illa eſſe ſua,et ad eos pertinere iure dñij,
vr̃ abſq; dubio dicendum,ꝙ non; quia dicta bona
nullo pacto dñr eſſe illorum de Vigis ceſſionario-
rum occaſione inſtr̃i cõpoſitionis, et pactionis fa-
ctæ inter dictas mulieres,nec ex tali inſtr̃o, ſeu ex
compoſitione,et concordia facta inter illas fuit trã
ſlatum dominium, nec poſſeſſio dictorum bono-
rum in D.Ioannam; et iõ ex ceſsione iurium facta
per ipſam dictis de Vigis non potuit transferri plus
iuris,ꝗ eſſet penes ipſam cedentem, vt in l.filius C.
de don.Bar.in l.obſeruare ff.de officio procõſulis:
Quòd aũt ipſi D.Ioannæ cedenti ex inſtr̃o dictę cõ
poſitionis non fuerit acquiſitum dñium,nec ex il-
lo potuerit acquiri ẽt poſſeſsio poſt mortem d.Ioã
niſantonij,conſtat ſatis clarè ex inſtr̃o dictę com-
poſitionis,in quo continetur ſimplex promiſsio fa
cta per D.Iacobam ipſi D.Ioannæ,per ꝗ illi promi-
ſit,ꝙ poſt mortem d. Ioaniſantonii,niſi is aliter di-
ſpoſuerit de ſuis bonis, ſed deceſſerit ab inteſtato,
faciet d.D.Ioannæ donationem liberam,meram,et
ſimpliciter inter uiuos,q̃ tñ donatio nec tunc, nec
aliquo tp̃e reperiť facta d.D.Ioannæ, et ſic ſolũ fuit
facta promiſsio de donando, ſeu de faciẽdo dona
tionem,vt in plurib.partib.dicti inſtr̃i continetur:
ex quo infertur,ꝙ per illã compoſitionem, et con-
uentionem factam non dr̃ acquiſitum,nec acquiri
potuit dñium dictorum bonorum D.Ioannæ, nec
ſimpliciter illius occaſione bona,de quib.agiť, poſ
ſunt dici ſua,nec ſpectare iure dñii, nec poſſeſsio-
nis ad ipſam D.Ioannam,& ɔñr nec ad illius ceſsio
narios;nam quamuis ex ɔ̃ctu donationis, q̃ hodie
põt fieri pacto nudo, poſſit trãsferri in donatarium
dñium,& poſſeſſio rei donatę l.ſi quis argentum §.
pen.C.de don.l.quiſquis eo.ti.§.alię ẽt inſt. de don.
11 & per totum ff.& C.eo.ti.tñ † per pactum de donã
do,ſeu per ſimplicem promiſſionem ɔdõnalem de
faciendo donationem alicui maximè de bonis, &
hęreditate alicuius uiuentis, ẽt poſito,ꝙ illa in ſe
ualeat,interueniente conſenſu illius, de cuius ſuc-
ceſſione agitur,non transferť dñium, nec poſſeſſio
dictorum bonorum,nec in tali promiſſione de do
nando habet locum tex.in d.l.ſi quis argẽtũ,nec in
d.§.alię,adeò ꝙ poſſit agi ad dandũ, ſeu ad traden-
dum res,de quib.in promiſſione, quia aliud eſt do-
nare mediante traditione,ſeu promiſsione, aut pa
cto ẽt nudo,dicendo, dono tibi, ſeu per hoc pactũ
dono tibi talem rẽ,& ſic donatio incipiat à pacto,
& conuentione,aliud eſt pactũ de donando,ſeu de
faciendo donationem in futurũ,puta dicendo,pro
mitto,ꝙ donabo tibi,ſeu ꝓmitto tibi facere dona
12 tionem,ſicut † aliud eſt uendere, aliud ꝓmiſsio de
uendendo l.in bonę fidei cũ ibi not.ff.de eo, ꝙ cer-
to loco,& in l.Titius cum gl.in uer.diſtraheret ff.de
pign.actio.c.pe.cum gl.fi.de elect.in 6. & hr̃ per Bal.
in l.pe.in lect.antiqua C.de leg.per Alex.in l. 1. ff.de
contrah.empt.Ita in terminis uoluit Io.de Imol.in
l.ędib.§.1.ff.de don.poſt Franciſcum de Ramponi.
¶ Pręterea nulli dubium, ꝙ aliud, & diuerſum eſt
donare,ꝙ fieri põt incipiendo à traditione,itẽ inci
piendo à promiſsione ẽt nuda, aliud eſt dicere do-
nabo,nã dicendo donabo, vr̃ dicere promitto do-
nare,ſeu ꝓmitto,ꝙ faciam tibi donationem, q̃ uer
ba,vt clarè conſtat,non continẽt donationem, ſed
ſimplicẽ promiſsionem de faciendo donationem
in futurum,puta poſt certum tp̃s mortis alicuius,
uel ſi euenerit talis ɔdõ, vt eſt de mente glo.in c.in
nouo.21.diſt.& uoluit D Alex.in l.iuriſgentium in
prin.in fi.pen.col.ff.de pact.idem ẽt uoluit Sal.in l.2.
C.de cond.ob cau.qui dicit,ꝙ lex ſi quis argentum
C.de don.non habet locum in ꝓmiſſione de donã
do,ſeu in pacto facto de faciendo donationem in
futurũ,ſed ſolum in pacto donationis, vt qñ dona-
tio incipit à p̃cedenti pacto,dicendo,dono tibi ta-
lem rem,illã non tradendo:idẽ & latius uoluit Sal.
in d.l.ſi quis argẽtũ §. pe.& Io.de Imo.in c.qualiter
extra da pactis,& ſequitur Alex.in d.l.ſi quis argen-
tum in prin.in ult.col.dicens,ꝙ iſta ſunt uera in pũ
cto iuris,ꝗuis aliter videatur innuere Bart.in d.l.ſi
quis argentum,tñ tu potes ſaluare Bar. in ꝓmiſſio-
ne,ſeu pacto donationis,qñ quis ꝓmiſit donare,in-
cipiendo donationem à pacto ẽt nudo nõ interue-
niente traditione rei,puta dicendo, dono tibi talẽ
rem,nã ꝗuis olim ex tali pacto non oriretur actio,
hodie tñ oritur ꝑ tex.in d.l.ſi quis argentum,& in d.
§.aliæ inſt.de don.& ita procedãt, & intelligať ea,
q̃ dicit Bar.in d.l.iuriſgentium in princ. & in §.ſed
cum nulla,ſed qñ non fuit facta donatio, vz, quia
res non fuit tradita,nec ẽt facta fuit promiſſio, ſeu
pactum donationis,ſed promiſſio, ſeu pactũ de do
nando,ſeu de faciendo donationem in futurũ, &
ſic donãdum ſit in futurũ poſt certum, uel incertũ
tp̃s,ſeu eueniente aliqua ɔdõne, non aũt fuerit do-
natum,prout contingit in caſu nr̃o, tunc ex tali ꝓ-
miſſione,& conuentione de donando,ſeu de faciẽ
do donationem in futurũ,non dr̃ transferri dñium
nec poſſeſſio rei,nec põt agi ad dandum,ſeu ad tra
dendum,nec habet locum d. l. ſi quis argentum.§.
pe.& p̃dicta coadiuuantur optimè ex ijs, q̃ uoluit
Bal.in l.fi.C.de pact.inter empt.& uend. & hr̃ ꝑ ſcri-
bentes in l.fideiuſſ.§.meminiſſe.ff. de leg. 2. dixit.n.
ibi Bal.ꝙ aliud eſt promittere de uendendo, aliud
promittere rem tradi, ꝗuis in ɔñtiam uenditionis
ueniat traditio,& ſi uenditor habeat facultatem tra
dendi,p̃ciſè cogať tradere;& iõ qui promiſit uẽde
re ſub pœna,non incurret pœnã,ſi poſt uenditionẽ
factã occaſione ꝓmiſſionis non tradat rem, qa uẽ-
dendo dr̃ adimplere ꝓmiſsionem,ꝗuis non tradat
ita dicimus in caſu nr̃o, ꝙ ex quo promiſſum fuit
facere donationem poſt mortem Ioanniſantonij
de eius bonis, ſi ipſe aliter non diſpoſuerit in uita
ſua,ꝗuis potuerit agi ex illa ꝓmiſſione, vt donatio
fiat,non tñ cogi poterit ꝓmiſſo dare, ſeu tradere rẽ
ſeu bona,de quib.in promiſsione,ꝗuis in ɔñtiã do-
nationis ueniat datio,ſeu traditio per ea, q̃ uoluit
Bal.in d.l.fi.Præterea ꝗuis dubium ſit magnum, an
donatio ob cãm ſit ɔ̃ctus noĩatus,uel innoĩatus, vt
hr̃ per Alex.in d.l.iuriſgentium in princ. poſt alios,
13 quos ibi allegat,† tñ ꝓmiſsio, ſeu pactum de donã
do ob certã cãm,vel ꝑꝑ euentum certæ ɔdõnis dr̃
eſſe ɔ̃ctus innoĩatus,in quo tñ non habet locũ pœ-
nitentia,qm̃ talis promiſſio ordinatur ad ɔ̃ctum no
minatum donationis,ita colligiť ex ijs, quæ uoluit
Bal.in l.ꝗuis C.de tranſ. qui loquitur de promiſsio-
ne de uendendo:ex quib.infertur, ꝙ pactum de vẽ-
dendo,ſeu donando ob certam cãm, vel ɔdõnem
non dr̃ uẽditio,nec donatio,qa hi ſunt ɔ̃ctus noĩa-
ti,vt per doct.in d.l.iuriſgentium in prin. item infer
tur,ꝙ ꝗuis ex tali pacto,& promiſsione poſsit agi,
vt fiat donatio,ſeu uenditio,non tñ põt agi, vt dcĩ,
ſeu ut tradatur res,nec ad hoc promiſſor põt cogi,
vt ibi per Bal.& ɔñr infertur,ꝙ ſtante tali promiſsio
ne de uendendo,ſeu de donando facta ob cãm, nõ
dr̃ tranſlatum dñium,nec poſſeſſio rei, vt in termi-
nis colligiť ex uerbis Bald.ibi; ſed in caſu nr̃o facta
fuit promiſſio de donando,ſeu de faciendo dona-
tionem

tionem in futurum ob cãm, imò ob plures certas
cãs,de quib.in dicto inſtr̃o,ergo ea dicetur eſſe cõ
tractus innoĩatus,ex quo competet actio p̃ſcriptis
uerbis,& ꝯñr non dicetur continere contractũ do
nationis,itẽ ex tali ꝓmiſſione non poterit agi,vt de
tur,ſeu vt tradatur res, & ſic uerisſimũ erit dicere,
ꝙ ex ea nõ dicaᷣ translatum dñium, nec poſſeſſio,
q̃ transferᷣ ex traditione uera,uel ficta, vt infertur,
& colligitur ex uerbis Bald.in d.l.q̃uis, q̃ benè ſunt
notãda. ¶ Rurſus cum in terminis nr̃is per inſtr̃m
dictæ compoſitionis non fuerit facta traditio vera,
nec ficta,vc3,q̃ fit mediante pacto cõſtituti de poſ-
ſidendo,iuxta q̃ hñr in l.interdum,in l.ꝙ meo ff.de
acq.poſſ.quõ poſſumus dicere ex tali inſtr̃o cõpo-
ſitionis,& conuentionis eſſe tranſlatum dñium, &
poſſeſſionem in ipſam D.Ioannam, cui facta fuit ꝓ
miſſio ſimpliciter de faciẽdo donationẽ:cũ † abſq;
traditione rei uera,uel ficta non poſſit transferri;
nec alicui acquiri dñium,nec poſſeſſio l.traditioni
bus C.de pact.&arg.tex.cum gl.in l. fi.C.de ſacroſa.
eccl.cũ ſim.proximè allegatis, l. traditio ff.de acq.
rer.dom.& hoc procedit ẽt in donatione facta, q̃
incipit à promisſione,qm̃ ex ea non acquiriᷣ dñiũ,
nec poſſeſſio,niſi interuenerit traditio uera, uel ſal-
tem ficta,ut eſt tex.in l.ſi quis argentum §.pe.& in l.
quiſquis C.de don.ergo à fortiori hoc dicendũ eſt
in promisſione,&pacto de donando,ſeu de facien
do donationem,ẽt dato,ſed non conceſſo,ꝙ dice-
reᷣ eſſe donatio per tex.in d.l.ſi quis argentum,&in
d.l.quiſquis cum ibi no.per Bal.& iuncta d. l. tradi-
tionib.cum ſim.Corroborantur p̃dicta ẽt ex ijs, q̃
hñr per Pau.de Caſt.in l.in bonęfidei §.ſi tñ ff.de eo,
ꝙ certo loco,& ꝑ Modernos Pap.in l.fi.circa fin.C.
de iure emphyt.ubi q̃runt,† an emphyteuta cadat à
iure ſuo,ſi irrequiſito dño alienauerit rem,puta uẽ-
dendo,vel donando,ſed uerè,uel fictè non tradide
rit,& quid de emphyteuta,qui promiſit ſimpliciter
uendere,uel donare,& concludunt,ꝙ non, q̱a de-
bet attendi ſolus effectus uenditionis,ſeu donatio-
nis,vc3,cum fuerit tranſlatum dñium,& poſſeſſio,
quem conſiderare vr̃ tex.in d.l.fi.qui effectus nõ ſe-
quitur ex ſimplici ꝯctu uenditionis,uel donationis
& minus ex promisſione de uendendo, ſeu donan
do:ex quib.oĩb.& plurib.alijs, q̃ poſſem adducere
ad propoſitum,clarè oſtenditur, ꝙ ex inſtr̃o dictæ
compoſitionis non fuit, nec potuit dici trãslatum
dñium,nec poſſeſsio in d.D.Ioannam, & minus in
eius ceſsionarios,& iõ ipſi malè dicunt, & petunt,
dñium,& poſſeſsionem illorum bonorum ad eos
ſpectare,occaſione inſtr̃i dictæ compoſitionis; &
huic fundõ non uideo reſponſionem. ¶ Supereſt
unum aliud declarandum,an p̃fatæ mulieres,&pręſertim D.Iacoba,q̃ ſola de iure ad ſucceſsionẽ ad-
mittebaᷣ, effectæ fuerint indignæ ſucceſsione, &
bonis d.Ioanniſantonij,& an illa bona dicantur de
uoluta ad fiſcum,q̃ ſñĩa uera eſſe vr̃, vt eſt tex. not.
in l.2.in fi.ff.de his,quib. vt indignis, & in l.quidã in
fi.cum l.ſeq.ff.de donat.& hoc uoluit gl. q̃ ſequunᷣ
oẽs in d.l.fi.C.de pact.in uerbo obſeruari: ſed tñ in
caſu,de quo agitur,aliter concludendum eſt, ꝙ D.
Iacoba ob conuentionem,q̃ fecit cum d.D.Ioãna,
non ſit effecta indigna ſucceſsione Ioannisantonij
eius filij,& ob hoc bona p̃dicta non ſint deuoluta
16 ad fiſcum:† ꝙ.n.lex induxit in d.l.2.in fi.& in d.l.q-
dam in fin.cum l.ſeq.induxit in odium,& in pœnã
illius,cui ab inteſtato, uel ex teſtõ deferebatur hæ-
reditas,qui auſus fuit diſponere de bonis, & hære-
ditate uiuentis,vt ibi:& iõ hoc debet ſtrictè intelli-
gi,& non extendi,neq; ampliari,q̱a odia reſtringẽ-
da ſunt l.cũ quidã ff.de libe.& poſth. c. odia de reg.
iur.in 6.& in pœnalib.ſtricta fieri debet interpreta-
tio c.in pęnis de reg.iur.in 6.l.ſi de interpretatione
cum ſim.ff.de pœnis,ſed lex,q̃ priuat paciſcẽtes de
hæreditate viuentis loquitur in caſu,in quo talis fa
ceret,ſeu feciſſet donationem perfectam,& irreuo
cabilem,& ſic cum effectu donaſſet, vt clarè dicit
tex.in d.l.quidam in fi.& in d.l.2.in fi. ergo hoc non
debet extendi ad caſum noſtrũ,in quo non fuit fa
cta donatio per d.D. Iacobam, ſed ſolũ promiſsio
de faciendo donationem non ſimpliciter, nec pu-
rè,ſed cõditionaliter,qm̃ multo minus eſt promit-
tere donationem facere,q̃ donare, & minus ꝓmit
tere uendere,q̃ uendere, vt colligitur ex prædictis.
17 Hinc videmus,ꝙ † emphyteuta, qui efficitur indi-
gnus re emphyteutica,& punitur in amisſione rei,
q̃ deuoluitur ad dñum, qñ irrequiſito dño uendi-
dit,donauit,ſeu alienauit l.fi.C.de iure emphy.c.po
tuit de loc.non incurrit pœnam caducitatis, & res
ſibi non auferᷣ,ſi irrequiſito dño promiſit uẽdere,
donare,ſeu aliter alienare ad tradita ꝑ Pau. de Caſ.
in d.l.in bonæfidei §.ſi tñ ff.de eo,ꝙ certo loco, q̱-
nimmo ſi uendidiſſet,vel donaſſet, ſed non tradi-
diſſet,non incurrit hmõi pœnam, ut not. & plenè
hunc caſum,& primum ẽt declarant in d.l. fi.circa
fi.C.de iure emphy.& hoc non eſt ex alio, niſi quia
in odioſis,& pœnalib.non debet fieri extenſio, ut
ſup.ꝙ optimè inſeruit caſui nr̃o,& hoc arbitror eſ
ſe uerisſimum. ¶ Animaduertatur ẽt ad unũ aliud
ꝙ non eſt negligẽdum, nam D.Iacoba deuenit ad
conuentionem p̃dictam,& promiſit donare mota
ex hac cã expreſſa in inſtr̃o,q̃ cenſetur, & dr̃ eſſe fi-
nalis arg.l.fi.ff.de hęr.inſt.& in l.Titia §.1.ff. de uerb.
obl.quia Tottus eius maritus uoluit bona hæredi-
tatis d.Ioannisantonij eius filij poſt mortem d.Ioã
nisantonij ſpectare,& pertinere ad dictas mulieres:
item D.Iacoba donare promiſit D.Ioannæ, vt ipſa
Ioanna vltra alia teneretur dimidiam illorum bo-
norum diſtribuere,&ad hoc ſe obligaret tpe dona
tionis faciendæ pro aĩa ipſius mariti, prout diſpo-
ſuit,& reliquit dictus eius maritus;q̃ cãæ ſunt falſę,
& non ueræ,nec uerisſimiles, tũ quia de eis non ap-
18 paret,nec conſtat, † ergo cum dicta promiſsio fue
rit fundata ſuper falſa cauſa, & non vera, quàm
ſi dicta Domina Iacoba ſciuiſſet falſam, ita non
promiſiſſet,idcirco dicta promisſio, & diſpõ non
debet effectum ſortiri d.l.fi.& ibi doct.ff.de hær.in-
19 ſtit.vbi Io.de Imola latè ſe extendit, tum ẽt † quia
d.Tottus pater Ioãnisantonij,q̃uis potuerit diſpo-
nere poſt mortem Ioannisantonij filij ſui de bonis
ab ipſo Totto peruentis, non tñ de bonis aliunde
peruentis ad ipſum Ioannemantoniũ,ex quo Ioan
nesantonius erat maior xiiij.ann.per ea,q̃ hñr in l.ſi
fundum per fideicommiſſum in fin.cum l. ſeq.ff.de
leg.1.& ibi Bar.& cæteri,l.cohæredi. §. cum filiæ.ff.
de uulg.& pup.cum ſimi.plurib.q̃ poſſent allegari,
vt hr̃ per Bal.& alios in l.ex trib.C.de inoff. teſt. per
illum tex.Vnde infertur ex p̃dictis, ſi uolumus ſub-
ſtinere promisſionem factam per D. Iacobam ob
cãm expreſſam,vc3 ꝑꝑ diſpõnem, & uoluntatem
Totti obſeruandam,& adimplendam, argõ l. quo-
ties de reg.iur.cum ſimi.ꝙ debet intelligi ſolum de
bonis hæreditatis Ioannisantonij peruentis ab ipſo
Totto eius patre,qui habuit aliam medietatem di
ctorũ bonorũ, tanq̃ fratre Euangeliſtæ de Tottis,
ad quẽ Euangeliſtã ſpectauit alia pars,& dimidia il
lorum bonorũ,q̃ poſtea legauit d. Ioanniantonio,
de quib.bonis ab ipſo ꝑuẽtis d. Tottus poſt mortẽ
Ioannisantonij eius filij ꝑ fideicõmiſſum potuit di
ſponere,non aũt de bonis peruentis ad ipſum Ioã
nemantonium ab ipſo euangeliſta patruo, in quib.

Tottus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tottus fuit legitimus adminiſtrator, quia de illis
nec iure directo, nec p̱ fideicōmiſſum, nec ad pias
cās, nec inter uiuos potuit diſponere iurib. præalle
gatis, & in l.fi.C.de bonis quæ liberis, l. 1. C.de bo-
nis maternis, ex quib.oīno puto iudicandum fore
ad fauorem d.D.Anaſtaſiæ, & illorum de Gaibano
contra illos de Vigis ceſſionarios. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Societas, ſiue bonorum communio inter aliquos varijs modis initur, & quomodo valeat, & quomodo non.*
2 *Dictio omnino iuncta negatiuæ idem, quod nunquam, ſeu nullo modo importat.*
3 *In communione bonorum perſiſtere nemo cogi poteſt.*
4 *Societas, ſeu communio bonorum inter aliquos ex contractu inita, vt bona perpetuo ſint communia, & indiuiſa, non valet, ſecus ſi ex diſpoſitione teſtatoris id fieret.*
5 *Contractus nullo, & inualido exiſtente, pacta quoq; illius nulla ſunt.*
6 *Pacta in contractu appoſita pars contractus dicuntur, & in contractu nullo ipſa quoque nulla ſunt.*
7 *A contractu principali recedentes à pactis quoque in eo appoſitis receſſiſſe videntur.*
8 *Incluſio vnius eſt alterius excluſio, & vnius exceptio contrarium in alio ſeruandum eſſe operatur.*
9 *Pactum de ſuccedendo reciprocum inter aliquos factum de bonis præſentibus tantum valet.*
10 *Idem, ſi de oīb.bonis p̄ſentib. & futuris factū eſſet, neq; ad verum, vel fictam traditionem proceſſum eſſet, alioquin ſecus.*
11 *Pactū de non alienando in cōtractu appoſitū intelligit̄ de alienatione inter viuos, & nō de ea, ꝙ̄ in vltima uolūtate fieret.*
12 *Prohibitio alienationis nō facta in certas pſonas, nec in certū genus pſonarū alienationē in vltima volūtate nō cōprehēdit.*
13 *Pactum de ſuccedendo quando, & quomodo valeat.*
14 *Diſpoſitio an fiat de omnibus bonis vniuerſaliter, an verò de maiori parte bonorum, plerunque parificantur.*

EPITOME.

SOcietas, ſeu communio bonorum contracta
inter aliquos nulla eſt, et inualida cum omni-
bus pactis in ea appoſitis, ſi actum ſit, vt ea ſit perpe
tua, & in perpetuum durare debeat, atq; irreuoca-
bilis ſit ad conſeruationem deſcendentium, nec ad
alios bona poſſint peruenire, niſi ad filios & deſcē-
dentes maſculos, fœminis excluſis, quoq; nec ipſi,
nec filij, & deſcendentes ſui poſſint bona diuidere,
nec alienare, nec alteri hypothecare, quia uelint il-
la perpetuo in communione permanere: & ibi la-
tè, quando pactum de ſuccedendo ualeat, & qn̄ nō.

CONSILIVM CLVII.

QVamuis dubitationib.propoſitis ꝯ hęredes
teſtamētarios D.Guidacij per excellentiſs.
D.aduocatum ſatis ſuperq; reſpōſum fue-
rit, vt ſuper illis ulterius laborandum non eſſet, tn̄,
ut iuſtus precib.Illuſtriſs. D. eorum genitricis ſatis
faciam, nonnulla ſubiungā, & in primis quoad uali
ditatē cōionis initæ, & ꝯctæ inter dn̄os Guidaciū,
et Alex.de Maluitiis, et Hippolytum de Malchia-
uellis, vr̄ iure optimo concludendum, illā inualidā
& in efficacem fuiſſe, ad ꝙ oſtendendum aliquos
referā modos, quib.iniri ſolent inter aliquos bono
rum ſuorum cōiones, & ſocietates, & pacta hmōi:
1 † quādoq; enim coitur ſocietas, ſeu bonorū cōio,
vt perpetuo duret, & hæc de iure tenet, quia ad ui-
tam ꝯhentium facta cenſetur, vt eſt tex.in l. 1. & ibi
gl.Bar.& alij.ff.pro ſocio, gl.in l.nulla eod.tit. in qua
ſpecie nos in præſentia non ſumus. Aliqn̄ & ſcd̄o
ꝯhitur, vt duret, & in æternū durare debeat, & hæc
à iure reprobat̄, vt uoluit iurecon.in d.l.nulla, quia
vltra uitam, & ſic poſt mortem ꝯhentium ſocietas
ex pacto duraret, ꝙ fieri non pōt, vt ſtatim dicetur,
& huic caſui ꝯhentium conuentio accommoda-
ri poſſet; Tertio fieri ſolet, ne oīno diuidat̄, & tunc
eſt inutilis l.in hoc iudiciū §.ſi conueniat, ff.cōmu.
diuidun.ſic.n.actum vr̄, ꝙ nunquam diuidatur, vt
inquit Alex.in conſi.18.2.lib.allegando illum tex.in
2 d.§.ſi conueniat. Nam † dictio oīno iuncta negati-
uæ ſignificat idem, ꝙ nunq̄, ſeu nullo mō l.in naue
3 ſaupheli in fi.ff.loc.& † iniquum uideretur quē co-
gi poſſe ad perſiſtendum in bonorum cōione, quæ
ſolet diſcordias, & neglectum bonorum parere l.fi.
C.commu.diuid.l.ſi non ſortem §.ſi certū ff. de ꝯd.
inde.l.cum pater. §. dulciſſimis ff. de lega.3.l.2.poſt
prin.C.qn̄, & quib.quarta pars li.10. Non ualet quar
to ſocietas, ſeu cōio bonorum, qn̄ ꝯcta fuit, vt poſt
mortem ꝯhentiū duret, & ad hæredes, ſeu ad filios,
uel deſcendentes poſt obitum ſociorum tranſeat
l.nemo pōt cum ſeq.l.hæredes ff.pro ſocio, videret̄
enim ſic per indirectum auferri, ſeu impediri libe-
ra facultas teſtandi l.ſi fratres §.idem reſpondit il 1.
& ibi Bar.Bal.& alij ff.pro ſocio; & huic caſui con-
uenit ille, de quo eſt qō in p̄ſentia, nam & ſi teſtator
poſſit facere, ꝙ bona inter ſuos hæredes ex cā diui
di non poſſint, tn̄ ꝯhentes hoc agere non ualent,
Alex.in d.l.ſi non ſortem §.ſi centum, quia fortior
eſt prohibitio teſtatoris, ꝙ̄ ꝯhentium. Quinto ſi in-
ter partes agatur, ꝙ cōio bonorum, ſeu ſocietas p-
petuo diuidi non poſſit, non tenet conuentio, &
in hac ſpecie loquitur Socyn.in conſi. 275.pen.col.
& ēt iſte eſt caſus, qui nūc occurrit, vt uerba inſtri
oſtendunt; quandoq; ēt paciſcitur vt ſocietas, ſeu
bonorum cōio toto tp̄e uitæ ꝯhentium durare de-
beat, & ualet pactum Alex. in d.l. in hoc iudicium
§.ſi conueniat in apoſtil.quia vr̄ conuentum, vt du-
ret, quoad uixerint per tex.in d.l.1.ff.pro ſoc.ſecus ſi
conuētum eſſet, ꝙ à cōione non habeatur, ſeu abi-
ri non poſſit, arg.l.ſi conuenerit, l.ſed & ſocius in fi.
4 ff.pro ſocio.† Cum itaq; præfati ꝯhentes ſocietatē,
cōionem bonorum egerint inter ſe, vt cōio eſſet
perpetua, et in perpetuum durare deberet, ac irre-
uocabilis eſſet ad conſeruationem.deſcendentium
illorum de Maluitijs, et d.Hippolyti, nec ad alios p
uenire poſſent, niſi ad filios, & deſcendentes maſcu
los dictorum ꝯhentium fœminis excluſis, et cum
onere inter eos adiecto, ꝙ ipſi, ſeu filij, et deſcendē
tes ſui non poſſint dicta bona diuidere, nec aliena-
re, nec alteri hypothecare, quia uolunt illa ppetuo
debere permanere in cōione ad effectum ēt, vt ſi
contingeret ipſos ꝯhentes, & oēs alios p̄nominatos
et ꝯnr̄ filios, et deſcendentes ipſorum ꝯhentium de
cedere ſine filijs legitimis, et naturalib.maſculi, et
ſupereſſent naturales tm̄, ꝙ dicti naturales poſſent
admitti, et admitterentur; ex his euidēter apparet,
ꝙ uoluerunt, et conueniſſe dicuntur, ꝙ bona prędi
cta debeant eſſe cōia, et diuidi non deberent, nec
poſſent non ſolum in eorum uita, ſed ēt poſt eorū
mortem, adeo ꝙ cōio oīno tranſire deberet ēt ad
filios, et deſcendētes ſuos, quo fit vt hmōi ꝯctus ſo
cietatis, ſeu cōionis ab initio dicatur inualidus, et
nullius momenti, vt in iurib.et caſib.iam dictis con
ſtat, licet qn̄q; teſtator poſſit ex hac cā, vt bona tran
ſeant ad filios, et deſcendentes, diſponere, ꝙ bona
perpetuo ſint cōia, et indiuiſa remaneant. vt uoluit
5 Alex.in d.§.ſi centum: † qua inualiditate contra-
ctus cōionis, ſeu ſocietatis ſtante, ſequitur, ꝙ oīa
alia pacta in hmōi contractu appoſita tàm de non
alienando, ꝙ̄ de ſuccedendo dicantur eſſe nulla, et
inualida, ac nullius momenti, prout eſt ipſe ꝯctus
6 principalis, tum † quia pacta appoſita in ꝯctu dn̄r

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN